

В.Ю. БІЛЯЄВА

Харківський національний економічний університет імені

Семена Кузнеця

ВРАХУВАННЯ СТАДІЙ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ФІНАНСОВИХ ІННОВАЦІЙ В УПРАВЛІННІ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ БАНКУ

Фінансова стійкість банку є якісною характеристикою його діяльності, нарощуванню потенціалу якої має сприяти ефективна комплексна система управління нею, яка повинна базуватися на таких принципах: збалансованість, інтеграція, множинність джерел фінансування та інноваційність. З огляду на це актуальності набувають питання, пов'язані з необхідністю управління фінансовою стійкістю банку із використанням фінансових інновацій, виходячи із концепції їх циклічності.

Аналіз наукових доробків українських та зарубіжних вчених, які займалися проблематикою фінансових інновацій та їх життєвого циклу, зокрема: Т. І. Євєнко [1], Н. М. Медвідь [2], Н. М. Пантелєєва [3] та ін. дає змогу зробити висновок, що наразі коло питань з управління фінансовою стійкістю банку, виходячи з концепції циклічності фінансових інновацій, є недостатньо висвітленим, що й обумовлює актуальність їх розкриття. Виходячи з цього, слід визначити види фінансових

інновацій для забезпечення фінансової стійкості банку, виходячи з концепції циклічності їх розвитку.

Будь-яка фінансова інновація має власний життєвий цикл, який включає такі стадії [1, 2, 3]:

1. Розроблення фінансової інновації. Перша стадія життєвого циклу фінансової інновації є найважливішою, адже саме на цьому етапі здійснюється генерування ідеї, ініціація та безпосереднє створення фінансової інновації.

2. Вихід на ринок. Ця стадія життєвого циклу фінансової інновації характеризує тривалість часу запровадження через тестування нової інновації у операційній діяльності банку.

3. Розвиток ринку. На цьому етапі починає спостерігатися ефект від запровадження фінансової інновації. На цій стадії відбувається повномасштабний запуск нових банківських продуктів, тестування розробленої системи маркетингових заходів, обговорення отриманих результатів

4. Стабілізація ринку. На цій стадії фінансова інновація поступово починає втрачати новизну, спостерігається поступове уповільнення темпів зростання обсягів банківських операцій та прибутків.

5. Зменшення ринку. Після того, як ринок наситився фінансовою інновацією, віддача від її запровадження поступово починає падати. Для запобігання падіння ринку необхідним є проведення часткового реінжинірингу вже існуючих фінансових інновацій.

6-7. Підйом ринку та подальше його падіння. Ці стадії можуть наступити у випадку, якщо банк ефективно використовує свій інноваційний потенціал для початку стадії оновлення.

Отже, управління фінансовою стійкістю банку на кожному етапі його розвитку вимагає визначення та співставлення стадій життєвого циклу фінансових інновацій. Запровадження фінансових інновацій має носити упереджувальний характер та відбуватися в умовах достатнього потенціалу фінансової стійкості банку.

Література

1. Євенко Т. І. Заходи запобігання фінансової кризи банківських установ / Т. І. Євенко. // Економіка. Управління. Інновації. – 2014. – № 2. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2014_2_27.pdf
2. Строкові фінансові інструменти в системі ризик-менеджменту банку: фінансові інновації та управління / С. В. Діденко, М. Е. Люзняк, Т. А. Медвідь, Н. М. Пантелеєва; Черкас. ін-т банк. справи, Ун-т банк. справи, Нац. банк України. – Черкаси : ЧІБС УБС НБУ, 2010. – 291 с.
3. Пантелеєва Н. М. Фінансові інновації в банківській системі : теорія, методологія, практика: монографія / Н. М. Пантелеєва; Нац. банк України, Ун-т банк. справи. – Київ : УБС НБУ, 2013. – 526 с.